Thiên đàng [5.4]

An Hoang Trung Tuong 2009-09-01 12:57

Page: 1

LƯU Ý: MỌI SAO CHÉP PHẢI GHI RÕ NGUỒN VÀ TÁC GIẢ

(Phần 3 xem ở đây)

(Phần 2 xem ở đây)

(Phần 1 xem ở đây)

Đòn thù (Tiếp phát nữa)

Chiều ý, nhẽ cuối đông, Gà Què xưng xỉa ra bãi xà. Giời rét thụt dái dưng y vưỡn cửi trần, quần biên phòng, xanh-tuya-rông, ba-ta thủng, hệt mọi ngày.

Nhảy phụp chộp xà, Gà Què chẳng khởi động, uýnh luôn bài Xay Gió, bài khó nhất môn xà đơn.

Bọn Trung Tướng trợn ngược mắt lươn xem Gà Què quay tít mù trên xà, thân thẳng đừ, mu chân thẳng đừ, lông nách tế tứ phía. Quá hâm mộ.

Thốt nhiên, Gà Què tung người vọt xa mấy thước, nằm bẹp.

Bọn Trung Tướng vỗ tay chốc chốc chốc chốc, ngỡ Gà Què kết thúc bài xà vừa xinh. Quá hâm mộ.

Dưng Gà Què nằm luôn không dậy. Bọn Trung Tướng xô nhìn, máu tươi đổ tóc từ một lỗ mũi y, vãi một dòng vằn vèo trên đất sỏi.

Thằng Hắc Lào chạy trước, Trung Tướng chạy theo, cả lũ chạy nốt.

Trung Tướng gào, Tùng Phèng ơi bố mầy ngã xà vỡ đầu chết rùi.

Thàng Hắc Lào gào, chú Gà Què ngã xà vỡ toang đầu rùi.

Đứa nầu tọt nhà đứa nấy, sập cửa, trèo giường nín thít. Ý là, tụi cháu vô can nhế, tụi cháu không đủn chú Gà Què nhế.

Một lát, Gà Què quát lộng óc, Tùng Phèng, Tùng Phèng, Tùng Phèng, mày về đây, về đây, về đây.

Bọn Trung Tướng lại phốc khỏi giường, nhanh như rận.

Gà Què tay trái túm tóc Tùng Phèng, lật mặt nó, tay phải chặt mũi nó liền ba nhát phạch phạch phạch, máu tươi đổ tóc từ cả hai lỗ mũi Tùng Phèng vừa xinh. Đòn Ngư Ông Đập Chép. Quá hâm mộ.

Tùng Phèng rụt tay đang đỡ gáy, chụp mặt, không kịp. Bọn Trung Tướng cười ha ha ha. Rõ ràng Tùng Phèng chưa lường đòn nầy.

Gà Què chặt tiếp ba nhát phộc phộc phộc, Tùng Phèng khụy như quả áo ba-đờ-xuy tuột từ con đinh gẫy.

Gà Què kéo dựng Tùng Phèng, con bà thẳng ngoan cố, này thì láo này, láo này.

Tùng Phèng ngoan cố gì láo gì? Trung Tướng biết điếu đâu.

Mỗi cú Láo Này, Gà Què bạt một nhát, hoặc giật chỏ một nhát, hoặc phóng gối một nhát, hoặc dộng đầu Tùng Phèng vầu cạnh bàn một nhát. Đòn ra như chong chóng, chả kịp đặt tên.

Gà Què đạp một cú cực mạnh giữa bụng Tùng Phèng, nó văng luôn gậm giường.

Gà Què túm cẳng Tùng Phèng lôi xệch xệch, bà mày trốn à, này thì trốn này, trốn này, trốn này.

Bống Gà Què nhẩy lên lưng Tùng Phèng, triển khai ngón đòn hiểm nhất Trung Tướng chưa từng chiêm nghiệm. Đòn Cò Nhảy Eo Tôm.

Tùng Phèng không thể che gáy, bởi hai tay nó phải dang ngang giữ thăng bằng cho pa nó không trượt ngã. Cú ngã thứ hai trong vòng nửa giờ có thể khiến Gà Què hóa Hổ Điên. Tùng Phèng công nhận xoắn. À chưa nói, đận ý Tùng Phèng cân mười chín ký, thua Trung Tướng bẩy ký.

Gà Què dậm thịch thình thịch, thịch thình thịch, thịch thình thịch. Tùng Phèng nẩy bịch bình bịch, bịch bình bịch, bịch bình bịch.

Thốt nhiên, Tùng Phèng buột rên, bố ơi.

Gà Què ngưng dậm, nghiêng tai.

Tùng Phèng nấc cụt. Hức. Bố ơi.

Gà Què vơ áo, chạy như dê lồng, chạy đâu Trung Tướng biết điếu đâu.

Thẳng Hắc Lào bẩu, Trung Tướng, bạn mầy hết xoắn rùi nhế.

(Ngừng bốt chuẩn bị nghỉ Lễ Ông Cụ)

(@2005)

COMMENTS

An Hoang Trung Tuong (2009-09-04 11:45) #123

Sơ mới cái nầy thì Đòn Thù chả là đéo:

http://dantri.com.vn/c20/s20-347960/Cha-dot-con-gai-6-tuoi-tren-bep-ga.htm